

poletni
KORAKI

SONCU IN POČITNICAM NAPROTI

Našim učencem, učiteljem in staršem,

vsako leto ob zaključku šolskega leta napišem v ta uvodnik nekaj o svojih občutkih, o tekočem šolskem letu in zaželim učencem vse najboljše ob prihajajočih počitnicah. Za ene je to konec neke šolske zgodbe, za druge morda celo začetek nečesa novega, boljšega in prijetnejšega. A šole se človek v življenju skoraj ne more izogniti; še manj njenih tegob in slabosti.

Letošnje leto je tako hitro minilo, da se mi zdi, kot da ga je prezgodaj konec. Verjetno tega občutka ne bi mogel deliti z razredniki in učitelji, ki se jim čas še kar ni iztekel. Medtem pa je še toliko stvari, ki jih je treba narediti, da je vsak dan na koncu celo prekratek. Nekaterim učencem je leto »ušlo« in so se šele pred koncem zavedali, da so hodili tudi v šolo, da so obstajale domače naloge in druge šolske nadloge. Res je tako. Tudi to šolsko leto je bilo takšno in bodo najbrž še naslednja.

Kljub vsem zahtevam šole upam, da smo za vas bili nenehno pripravljeni, da smo z vami ustvarjali vzpodbudno učno in izobraževalno okolje. Skupaj smo oblikovali vrednote, ki vam bodo v življenju koristile in vam pomagale na vaših poteh. Ure pouka in drugih dejavnosti so bile prijetne. Vseskozi vas je vodila vedoželjnost in neka skrita potreba po iskanju in znanju. Prav je tako. Le duhovne vrednote in znanje imajo vsebino in smisel v življenju.

Ob tej priložnosti ni mogoče zaobiti vaših pomembnih dosežkov v letošnjem letu. Zvrstilo se je veliko tekmovanje na šolah in tudi izven. Pokazali ste dobre rezultate, ki so plod strokovnega dela naših učiteljev in skupnega dela vseh strokovnih delavcev. S svojimi uspehi na različnih področjih ste v preteklosti že izkazovali naklonjenost in pripadnost svoji šoli. Največkrat ste bili dobri ali velikokrat celo odlični; tako po znanju, kakor tudi po uspehu. Pomembna zahvala gre našim vzgojiteljicam, učiteljem in drugim strokovnim delavcem, ki ste pomagali našim otrokom na poti do novih znanj. Brez Vas ne bi bilo ne dobre šole, še manj dobrega vrtca. Na to smo ponosni vsi: *učenci, starši in delavci šole*.

Šola ni samo učenje; je tudi zbir dejanj, poskusov in načinov dela in odkrivanja kreativnosti. Vedno smo držali skupaj in se spodbujali. Upam, da bomo tega deležni tudi v bodoče.

Želim, da bi bili naši šoli in vrtca napolnjeni s srečo in zadovoljstvom naših otrok. Zavedamo se, da bodo vsi napori, ki jih vlagamo, bogato poplačani.

Naj vam bodo prihajajoče počitnice tiste, ki vam bodo povrnilo energijo za novo šolsko leto.

In naj vam sonce deli srečo in vašo počitniško brezskrbnost.

Vročega 17. rožnika 2013

vaš ravnatelj

mag. Mirko Žmavc, spec., prof.

1. a RAZRED

Pri pouku in dejavnostih smo izvajali različne aktivnosti. Sodelovali smo v likovnem natečaju za akvarij, nastopali smo na proslavah in prireditvah, ki jih je organizirala šola. Vsi učenci smo izvajali testiranje za športno-vzgojni karton. Na športnem dnevu smo tekli kros. Najboljše tri deklice in dečki so dobili priznanja. Na končni ekskurziji v Ljubljani smo se sprehodili in iskali zmajev zaklad in si ogledali živali v živalskem vrtu. Izbrane utrinke naših dejavnosti smo fotografirali in jih delimo z vami.

Učenci 1.a razreda z
razredničarko Anico Borko.

Zmagovalci in zmagovalke na pomladanskem krosu.

Testiranje za športno-vzgojni karton.

Na končni ekskurziji v Ljubljani.

Izdelali smo vremenski koledar.

MOJA MAMICA

Moja mamica je zelo pogumna in zame bi naredila vse. Domen in jaz sva njen največji zaklad. Moja mami je zelo vesele narave in velikokrat me nasmeji, prav tako pa tudi potolaži, ko sem žalostna. Vzame si tudi čas in se z mano igra. Mamica je zelo pridna in ni ji težko, ko mi mora pomagati pri delu za šolo. Zdaj pa vam bom opisala še mamin izgled. Ime ji je Melita, piše se Toš, prav tako kot jaz. Stara je 38 let in je srednje postave. Ima črne lase, dolge do ramen in lepe rjave oči. Po poklicu je trgovka. Trenutno pa je zaposlena kot samostojna podjetnica. Rada ima red in disciplino. Rada jo imam in hvaležna sem ji za vse.

Nina Toš, 1. b

VRTNA JAGODA

Rastlina ima zelene liste, bele cvetove in sladke rdeče plodove. Raste na sončni strani vrta. Sadimo in podtaknemo jo avgusta, spomladi gnojimo, poleti zalivamo. Ima veliko vitaminov A, C in K. Posušeni listi in korenine so zdravilni, a lahko povzročijo alergijo. Uporabimo jo za sladice, sokove, torte, marmelade in jogurte.

Nejc Vršič, 1. b

KOSTANJ

Poznamo navadni in divji kostanj. Je rjave barve, brez vonja in okrogle oblike. Sestavljen je iz korenin, debla, vej listja in plodov. Iz kostanja dobimo moko, med in šampon.

Filip Gomzi, 1. b

Uspešno smo končali 1. razred in sedaj si zaslužimo počitnice. In kaj vse bomo med počitnicami počeli:

Tina: »Na morje bom šla, igrala se bom in se spočila.«

Amadeja: »Jahala bom konja, zunaj se bom igrala s sestro.«

Filip: »Šel bom na morje in se kopal, igral bom košarko in nogomet, malo se bom tudi učil.«

Nika: »Igrala se bom, risanke bom gledala, šla bom na morje, s sošolcem bom šla jahat konje.«

Sašo: »Zunaj se bom igral, šel bom na morje.«

Danijela: »Igrala se bom, risanke bom gledala in s sošolko bom šla konje jahat.«

Iztok: »Z atijem in sestro bom igral nogomet, z mamico se bom vozil s kolesom, na morje bom šel.«

Nina: »Šli bomo na morje, kjer bomo plavali se zabavali.«

Nejc: »Nogomet bom igral, kopal se bom.«

Žiga: »Jahal bom konja, na morje bom šel, igral se bom.«

Vsi se bomo spočili in si nabrali novih moči za naslednje šolsko leto.

Učenci in učenke 1. b razreda
z učiteljico Suzano

IZDELOVANJE BOBENČKOV

Izdelovali smo bobenčke iz odpadne embalaže. Najprej smo dobili od učiteljice stare konzerve. Potem smo z lepilnim trakom prelepili gornji del bobna. Nato smo konzervo polikali z živimi barvami, počakali da se posuši in boben je bil končan.

Vanessa Verbošt, 2. a

ŠPORTNI DAN

Na pomladanskem športnem dnevu smo tekli pomladanski kros. Bila sem četrta. Ker sem bila četrta, sem se imela zelo lepo.

Tekali smo po igrišču smo in bili smo zelo veseli. Vsi smo bili zelo ponosni nase.

Nuša Kolmanič, 2. a

PIKA NOGAVIČKA GRE V VRTEC

V mesto je prišel vrtec in vsi otroci so si želeli v vrtec. Zato so prosili svoje starše, če se lahko priključijo vrtcu. Pika, ki je stala zraven konja, je takoj vzkliknila: »Tudi jaz bi se vam pridružila!« Ampak ker ni imela denarja, se žal ni mogla. Zato se je začela jokati in odšla žalostna domov. Ko je prispela domov, je odšla na podstrežje in našla skrinjo prekrito s prahom. V njej pa so bili očetovi stari zlatniki. Z njimi je plačala vrtec. Bila je presrečna, da je lahko šla v vrtec.

Aneja Hauzer, 2. a

POTOVANJE

Šli smo k babici pomagat pripraviti za zabavo. Babica je imela rojstni dan. Prišli so gostje. Imeli smo prekrasno zabavo. Zabava je bila pri babici doma. Ko smo prišli domov, smo šli spat. Zjutraj smo se zbudili, pripravili prtljago in šli na morje. Ko smo prispeli, smo se šli kopat. Nato smo šli v trgovino in spat.

Karin Šalamun, 2. a

KUŽA LAJA, PTIČKE NAGAJA

Kuža Luža v hiši spančka, ko zasliši zvok ptice. Vstane in zbeži iz hiše. Nekega dne že spet sliši zvok ptice in jo nažene. Nato gre nazaj v hišo. Potem pride ven mamica po imenu Tamara in mu reče: »Boš jedel kuža?«, on pa reče da ne. Potem je bil kregan.

Danej Hojnik, Timotej Kukovec in Nejc Nedeljko, 2. a

NA KONČNEM IZLETU

Na končnem izletu je bilo zelo zanimivo, še posebej na Ljubljanskem gradu, kjer smo iskali zaklad in gledali film. Ko smo našli zaklad, sem bil zelo vesel, ker smo dobili igračke. Tudi v živalskem vrtu je bilo zanimivo. Tam je bilo veliko živali. Najbolj so mi bile všeč opice, ki so skakale, cvilile in se premetavale. Seveda so bile tam še druge živali. V trgovini v živalskem vrtu sem si kupil gumijasto kačo. Šel sem tudi na sladoled - naročil sem si eno čokoladno kepico.

Nejc Nedeljko, 2. a

Najprej smo prišli v šolo. Potem smo počakali učiteljico. Odpeljal nas je avtobus. Potem smo šli na Ljubljanski grad. Na gradu smo poiskali zmajev zaklad. Nato smo šli v živalski vrt. Tam smo si ogledali najrazličnejše živali. Meni je bila najbolj všeč žirafa. Ko smo si ogledali živali, smo šli na sladoled. Jaz si ga nisem kupila. Ko so ostali polizali sladoled, smo šli v trgovino z igračkami. Kupila sem si plišasto žirafco. Potem smo se odpeljali domov.

Lara Lovrec, 2. a

Najprej smo šli na grad. Tam smo iskali zaklad. Ko smo ga našli, smo šli v živalski vrt. Tam smo videli surikate, žirafe, slone in pave. Potem smo šli na sladoled. Ko smo se ga najedli, smo šli domov. Pred šolo so nas čakali starši. Na izletu je bilo zelo lepo.

Sandi Breznik, 2. a

Odšli smo v živalski vrt. Tam smo videli morskega leva, slona, volkove, sovo, divje mačke in še nekatere druge živali. Potem smo šli na sladoled. Ko so eni polizali sladoled, smo se šli igrati. Potem smo šli v trgovino. Tam je bilo veliko živalskih igračk. Kupil sem si dolgo kačo. Potem smo šli domov. Zelo v redu izlet je bil.

Alex Šturm, 2. a

Z avtobusom smo se peljali v Ljubljano. Ko smo prispeli, smo se peljali z gondolo na grad. Tam nam je vodička brala z zemljevida, mi pa smo delali po navodilih. Ko smo prišli do tretjega razreda, smo našli zaklad. Nato smo šli na avtobus in se odpeljali v živalski vrt. Ko smo prispeli, smo najprej pojedli sendviče, nato pa smo si šli ogledat živali. Leva ni bilo, ker je bil predivji, drugi tigri pa so bili. Pajkov ni bilo, vendar po zemljevidu jih je kazalo, kače pa so bile.

Danej Hojnik, 2. a

POČITNICE PRIHAJAJO

Kmalu bo konec šole in začele se bodo počitnice. To pomeni, da gremo na Hrvaško na morje. Ko pridemo z morja, bom šel k teti Sabini. Vsako soboto bomo šli na Pohorje. Obiskal bom tudi svoje sorodnike.

Nino Pečnik, 2. b

POČITNICE PRIHAJAJO

Med počitnicami bom šla k babici. Tam se bom videla z bratrancem Filipom. Čez nekaj dni pa bom šla na morje. Tam bom plavala, se potapljala in sončila. Malo bom zamudila šolo, ampak se bom imela lepo.

Ana Marija Roškar, 2. b

Letošnjih počitnic se zelo veselim, ker grem na počitnice k stricu in botri. Med počitnicami se bom veliko igral in šel v toplice in na izlet. Med počitnicami ne bom pozabil na šolo.

Sašo Nedelko, 2. b

Še tri tedne, pa so počitnice. Komaj čakam zadnji šolski dan, da vidim, kako sem napredovala v drugem razredu. Oh, in smo tu! Kaj bom delala med počitnicami? Hm?! Že vem! Spala, igrala igrice na računalniku, se igrala in učila. Šla pa bom tudi na počitnice k botri, botru, dedku in babici. Z družino pa bomo tudi šli na morje v Izolo. Zelo se že veselim.

Vanessa Repič, 2. b

Poletnih počitnic se že zelo veselim. Hitro po končanem pouku grem na morje z dedkom in babico. Gremo v Portorož v hotel Barbara. Tam se bom zelo zabavala. Na morje bom šla tudi z mamo, atijem in bratcem Anejem. Šli bomo v Biograd v hišico. Ko pridemo domov, bo ati postavil zunaj bazen. Potem se bomo jaz, Anej in Matic kopali. Z mamo bova tudi pekli piškote in se vozili s kolesom. Zvečer bom lahko dolgo gledala televizijo, zjutraj pa zelo dolgo spala. Večkrat bom spala tudi pri bratrancu Alenu.

Nika Ilešič, 2. b

Kmalu bo konec šole in začele se bodo počitnice. To pomeni, da gremo na morje na Hrvaško. Med počitnicami se bom tudi igral z bratom. Ko pridemo na morje, bomo naredili šotor. Ko bomo naredili šotor, se bomo šli kopat. Ko pridemo z morja, bomo kupili stvari za tretji razred.

Luka Pečnik, 2. b

Med počitnicami grem na morje. Povabil me je moj prijatelj Aleks in njegov brat Anej. Z nami gresta tudi njuna starša. Zraven si bomo peljali kolesa, vozili se bomo tudi s čolnom in se kopali. Ko pridem z morja, ima moj bratec Nel rojstni dan. Potem grem na počitnice k mojima bratrancema. In počitnice bodo minile, kot bi rekel: «Keks!»

Melani Matjašič, 2. b

Kmalu se bodo začele poletne počitnice, ki jih že nestrpno pričakujem. Veselim se, da ne bom imel več nalog in učenja. Lahko se bom igral, vozil kolo in brcal žogo. Morda bom nekaj časa

pri babici in dedku ali na kopanju v bazenu. Komaj čakam začetek počitnic, da si odpočijem.

Tine Pečnik, 2. b

Nastane sirup, ki ga precedimo in pijemo po požirkih, ko nas muči kašelj.

Jan Maksim Kocuvan, 3. a

BRONHI – ZELIŠČNI ČAJ

Sestavine: melisa, timijan, bezeg, rožmarin, slezenovec, lipa, kamilica, lučnik

Priprava: mešanico rastlin poparimo z 2,5 dl vrele vode in pustimo stati pokrito 10 min.

Uporaba: bronhi – zeliščni čaj lajša težave pri dolgotrajnem suhem kašlju, bronhitisu in astmi. Pijemo toplega, 2 – 3 krat dnevno, po 1 skodelico. Po želji ga osladimo.

Živa Mohorič, 3. a

ČAJ IZ METE

Za metin čaj zavremo pol litra vode. V vrelo vodo damo dva vršička metine rastline in pustimo še dve do tri minute vreti. Odstavimo z ognja in pustimo še malo pokrito. Precedimo in sladkamo po okusu. Dodamo še sok ene limone. Čaj pijemo topel.

Nuša Lajh, 3. a

BEZGOV ČAJ

Spomladi, ko cveti bezeg, naberemo cvetove in jih posušimo v senci. Ko so cvetovi posušeni, jih pospravimo v kartonsko škatlo. Čaj iz bezgovih cvetov uporabljamo pri prehladu. Pripravimo ga tako: zavremo vodo in z njo prelijemo bezgove cvetove. Nekaj minut počakamo in čaj popijemo še vroč. Seveda ga lahko po želji sladkamo.

Tadej Šimek, 3. a

SIRUP IZ SMREKOVIH VRŠIČKOV

V stekleno posodo naberemo smrekove vršičke. Posipamo jih s plastjo sladkorja. Posodo postavimo na toplo mesto. Pod vplivom toplote se iz smrekovih vršičkov izloči zdravilna snov. Ta se veže na sladkor, ki postane tekoč.

V TRETJEM RAZREDU SMO:

- risali, pisali, računali, spoznavali črke ... včasih bi zato najraje povsili brke (če bi jih imeli);
- pri likovni vzgoji ustvarjali, pri glasbi igrali in prepevali, pri urah športne vzgoje telovadili in vse v red spravili;
- pri dodatnem pouku smo pesem to sestavili, rime »vkup spravili« in s tem pesem to zaključili.

Tamara Borko, Tim Zelenik, Pia Peklar, 3. a

MOJA SOBA – OPIS

Moja soba je na južni strani hiše. Je pravokotne oblike. Velika je 4 x 5 metrov. V njej spim, se učim, igram in delam domače naloge. V sobi imam omare, posteljo in pisalno mizo. Stene so rjavo bele barve. Vsa oprema je iz lesa, prav tako rjave barve.

Anej Fekonja, 3. a

Živimo v hiši. Moja soba je v mansardi. Je roza barve in ima obliko črke L. Ob velikih balkonskih vratih stoji radiator. Na vratih je okrasna zavesa z nitkami. Pri radiatorju stojita pisalna miza in stol. Postelja je na levi strani sobe. Ob postelji stoji nočna omarica, na njej je nočna lučka v obliki globusa. Ob desni strani postelje je predalnik. Na levi strani, ob vhodu v sobo, stoji velika garderobna omara. Ob njej so knjižne police s knjigami.

Živa Mohorič, 3. a

TEČAJ PLAVALNEGA OPISMENJEVANJA

Učenci tretjih razredov smo se zadnji teden v mesecu maju udeležili tečaja plavalnega opismenjevanja v Biotermah Mala Nedelja. Čeprav še temperature niso bile poletne – kar tri dni zapored nas je zjutraj pozdravil dež – smo

vsak dan nestrpno čakali na odhod avtobusa! Tečaja se je udeležilo vseh 30 učencev 3. a in b razreda. Naj vam zaupamo, da smo pod budnim očesom vaditeljev in učiteljic plavali kot ribice. Teden je kar prehitro minil in polni prijetnih vtisov smo se vrnili v šolske klopi. Poglejte si naše nasmejane obraze na naslednjih fotografijah!

Učenci 3. a in 3. b, z razredničarkama Viktorijo Caf in Marijo Kumer

UTRINKI SKOZI ŠOLSKO LETO V PRVEM TRILETJU NA POŠ VITOMARCI

Šolsko leto se bliža h koncu in vsi že nestrpno pričakujemo zaslužene počitnice. Spomini na naše dejavnosti so še precej živi in bi jih tokrat želeli podeliti z vami, dragi bralci novic.

Skozi šolsko leto smo poleg rednega pouka imeli še veliko ustvarjalnih uric, doživljajskega učenja, sprostitvenih dejavnosti ter pevsko, plesno in jezikovno obogatenih trenutkov.

Pripravljali smo se na prireditve, izvajali različne projekte, se udeleževali tekmovanj ter sodelovali v okviru kulturno-umetniških, športnih in drugih dejavnosti naše občine, za kar se vsem mentorjem tudi iskreno zahvaljujemo.

učenci, učenke ter učiteljice Suzana, Andreja in Marija

PRVO TRILETJE SE VESELI POČITNIC

Končno se je prikazalo sonce in bliža se težko pričakovano poletje ter z njim zaključek šolskega leta in zaslužene počitnice.

Učenci so se skozi šolsko leto naučili mnogo znanj, urili so svoje spretnosti, razvijali domišljijo, ustvarjali ter gradili medsebojne odnose.

Ob učenju pa smo tudi ustvarjali, peli, plesali in se zabavali.

Skušali smo se naučiti čim več vseživljenjskih znanj ter ustvarjali čim bolj pozitivno klimo in vzdušje.

S slikami smo prikazali nekaj naših dejavnosti.

Učenci in učenke prve triade POŠ Vitomarci z učiteljicami Suzano, Andrejo in Marijo

OPB IN EKOŠOLA

OPB 1. in 2. skupina

Mentorici: Saša Pavlič, Jožica Zorko

Tudi pri podaljšanem bivanju so učenci pod vodstvom obeh učiteljic sledili ciljem letošnjega ekoprojekta.

Za zdravje in dobro počutje je pomemben zdrav način prehranjevanja, pri čemer ne bi smelo manjkati sadja in zelenjave. Učence sva spodbujali, da pri dnevnih obrokih niso puščali sadja in zelenjave. Spoznavali so pomen raznovrstne prehrane.

Prav tako sva jih navajali na primerno vedenje in uporabo jedilnega pribora pri jedi.

Skupaj smo pripravili sadni napitek, čežano in spekli slastne kekse.

Mi lupimo, sekljamo ... zdravo pijemo.

Na zdravje in dobro počutje otrok vplivajo tudi sprostitvene dejavnosti. Pomembno je, da otrok zadovolji potrebe po gibanju, igri in krepitvi prijateljskih odnosov, čemur smo se vsakodnevno posvečali.

Učenci so skozi vse šolsko leto sodelovali tudi v drugih projektih ter zbiralnih in ozaveščevalnih akcijah. Sodelovali so pri čiščenju šolske okolice, urejanju dekoracije šole, izdelovali izdelke iz odpadnih in naravnih materialov.

Trudili smo se pri pravilnem ločevanju odpadkov in varčevanju z vodo in elektriko.

tudi zobna asistentka, ki je učencem in tudi staršem na roditeljskem sestanku podrobneje spregovorila o tem, kako skrbeti za zdravje zob. Preko ostalih projektov in akcij smo uresničevali naslednje cilje:

- Spoznavanje različnih zelišč, pridelavo in uporabo le teh.
- Krepitev ekološke zavesti s pomočjo knjige.
- Spodbujanje varčevanja z naravnimi viri.
- Aktivno sodelovanje v zbiralnih in ozaveščevalnih akcijah (zbiranje starega papirja, tonerjev, kartuš, zamaškov, sprotno čiščenje šolske okolice).
- Spoznavanje pomena ločenega zbiranja odpadkov in odgovornega ravnanja s kartonsko embalažo.

K uspešnemu delovanju Ekošole prispevamo vsi na šoli in vsak po svojih močeh, saj lahko le tako gradimo lepšo in bolj zdravo prihodnost.

Program Ekošola kot način življenja nas združuje v skupnih ciljih, nas bogati in usmerja v spoznavanje in upoštevanje ekovrednot in ekonačel. Hkrati nas postavlja pred nove naloge v skrbi za varovanje narave in okolja. Pri tem ne pozabljamo, kako pomembno je spoznanje, da zdrava narava pomeni tudi zdravega človeka.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste sodelovali v naših zbiralnih akcijah.

Koordinatorica Ekošole Jožica Zorko

POŠ VITOMARCI IN EKOŠOLA

Ekošola je že vrsto let način življenja v naši šoli, saj želimo obogatiti pouk in obšolske dejavnosti z ekološkim razmišljanjem in delovanjem.

Tudi letos smo sodelovali v projektih ter zbiralnih in ozaveščevalnih akcijah, ki jih je razpisala nacionalna koordinacija za Ekošole.

V okviru osrednjega tematskega sklopa, **Zdravje in dobro počutje**, smo se posvetili predvsem shemi šolskega sadja in sledili cilju, da učenci spoznajo pomen uživanja sadja in zelenjave, predvsem lokalno pridelanih vrst. Enkrat tedensko smo učencem v okviru tega projekta ponudili sadje. Pomen vsakodnevne uživanja sadja za naše zdravje in dobro počutje so spoznavali tudi v okviru naravoslovnega dne. Povabili smo medicinsko sestro, ki je učencem predstavila pomen zdrave prehrane za naše zdravje nasploh. Našemu vabilu se je odzvala

NARAVOSLOVNI DAN

V sredo, 24. 4. 2013, smo imeli naravoslovni dan. Pekli smo zeliščni kruh. Potrebovali smo moko, kvas, olje, mleko, sladkor, sol in zelišča. Vse sestavine smo zmešali v posodi. Dobili smo testo. Testo smo dali vzhajat. Vzhajano testo je učiteljica Andreja razdelila na majhne kose. Oblikovali smo jih v hlebčke in jih dali v pekač. Potem smo si ogledali razstavo o zdravem načinu življenja. Čistili smo tudi okolico šole. Kuharica je spekla kruhke. Ko so bili pečeni, smo jih pojedli. Bili so zelo okusni.

Tristan Berlak, 3. b

Živali iz plastelina, 3.b

V INDIJI KOROMANDIJI

Nekega lepega dne sem šel v Indijo Koromandijo. Tam sem imel svojo banko in orožarno. Delal sem lahko vse, kar sem želel. Imel sem igro big foot. V Indiji Koromandiji so mi pustili ropati. V šolo mi ni bilo treba hoditi. Vsak dan je prišel božiček, tudi Miklavž. Jedel sem samo čevapčiče. Domov sem se vračal tri ure.

Filip Kuri, 3. b

OTROŠKA VARNOSTNA OLIMPIJADA – VEČ KOT TEKMOVANJE

Policijska uprava Maribor je letos že osmič organizirala Otroško varnostno olimpijado. Že šestič smo se je udeležili tudi četrtošolci OŠ Cerkljenjak – Vitomarci z razredničarko Angelco Peklar.

Četrto predtekmovanje je potekalo v četrtek, 25. 4. 2013, na igrišču šole Sveta Ana. Zbralo se je 160 četrtošolcev z območja Policijske postaje Lenart in Policijske postaje Šentilj.

Vodenje štirih iger, v kolikih so se tekmovalci pomerili, so prevzeli sodniki, vodje policijskih okolišev. Naši učenci so z dobrim teoretičnim znanjem in spretnostmi pridno zbirali točke posameznih iger. Na koncu so jih zbrali največ in tako osvojili 1. mesto. Najuspešnejši so bili pri sestavljanju logotipa in gasilski vaji – zbiranju vode.

Z osvojenimi zmago smo se uvrstili na finale v mariborsko dvorano Tabor, ki smo se ga udeležili 6. 6. 2013. Med 17 ekipami smo se tudi

tam uvrstili na 6. mesto. Z doseženim uspehom smo nadvse zadovoljni. Največja nagrada za nas pa je bilo srečanje s slovenskimi šampioni: Iztokom Čopom, Dejanom Zavcem, Mitjem Kosovelom.

Ta oblika srečevanja otrokom ponuja veliko znanja s področja varnosti in preventivnega ravnanja. Omogoča pa tudi druženje, zabavo in športno tekmovanje.

Veselje je še večje, ko zmagaš.

Joj, kako mala luknja! Nam bo uspelo zbrati kaj vode?

DOGAJANJE NA VARNOSTNI OLIMPIJADI

25. 4. 2013 smo se odpravili na varnostno olimpijado. Ko smo prišli v Sveto Ano, smo si poiskali prostor. Eni smo tekmovali, eni pa ne. Najprej smo se fotografirali. Nato je napovedovalec napovedal prvo tekmovalno igro. V njej je tekmovalo le 10 igralcev. Že v 1. tekmi smo se veselili zmage.

Dobili smo 100 točko in en liter vode. Potem so se odvijale še druge tri tekmovalne igre. V drugi igri smo pokazali spretnost v vožnji s kolesom in sestavljanjem števil 112 in 113. Dosegli smo 80 točk, nasprotna ekipa je dobila 100 točk in vseeno izgubila zaradi narejenih napak, saj so jim odšteli 35 točk. Tako smo dobili še eno zmago. Po končani igri je sledil odmor. Z učiteljico smo si ogledali policijske, vojaške, gasilske in reševalne avtomobile. Policisti so imeli s seboj dva psa. Po odmoru se je začela tretja igra. Tudi v sestavljanju logotipa policije smo zmagali in dobili 100 točk. Sledila je četrta - gasilska vaja. Zbrali smo največ vode in dobili 100 točk. Med vsemi ekipami smo bili najboljši in zato zmagali. Zelo smo se veselili, saj smo bili povabljeni 6. 6. 2013 v finale v Maribor. Tam smo med 17 šolami osvojili 6. mesto.

Gašper Kavčič, 4. a

NA OTROŠKI VARNOSTNI OLIMPIJADI

V četrtek 25. 4. 2013 smo se četrtošolci udeležili otroške varnostne olimpijade v Sv. Ani. Avtobus nas je izpred šole odpeljal ob 7.45 uri. V prvi igri smo odgovarjali na vprašanja in pri tej igri smo dobili vse možne točke in 1 liter vode. V drugi igri je eden izmed nas vozil kolo, vsi ostali smo iskali pravilno telefonsko številko gasilcev, policije in reševalcev. Prisvojili smo si 100 točk in 1 liter vode. Imeli smo tudi odmor za malico in ogledali smo si vojaško vozilo, gasilsko vozilo, orodja, orožja in vse pripomočke. Policijski konj je ubogal policista, ki ga je vprašal, če ga lahko pobožamo in je prikimal z glavo. Vprašal ga je tudi, če smo kaj pridni. Tudi ta odgovor je prikimal z glavo. Ko smo se vrnili nazaj na tribune, je bilo že vse pripravljeno za tretjo igro. V tretji igri smo morali sestaviti kocke po sliki, ki jo je kazal naš sošolec. Tu smo dobili 100 točk in en liter vode. Na tribunah pa so bili sošolci, ki so navijali za nas. Ko smo s to igro končali, smo odšli vsi veseli k sošolcem. V četrti igri smo črpali vodo. Sošolec je ciljalo s cevjo v luknjo, voda pa je pritekla po cevi v vedro in sošolec, ki je stal ob vedru, je le-to hitro odnesel na sodniško mizo. Tam so preverili, koliko vode smo zbrali. Prišteli so nam še 3 litre vode, ki

smo jih dobili pri prejšnjih igrah. Pri razglasitvi rezultatov smo upali na dobro uvrstitev. Ni bila samo dobra, bila je najboljša možna. Presrečni in ponosni smo odšli domov z zmago.

Melisa Veberič, 4. a

BILI SMO V ŠOLI V NARAVI

OD 27. 5. – 1. 6. 2013

Doživeli smo veliko presenečenj. V sredo smo se v restavraciji srečali z nogometaši NK Maribor. V četrtek je deževalo in bili smo razočarani. V petek smo tekmovali za srebrnega delfinčka v plavanju. Učiteljica nam je dvakrat plačala sladoled.

Emina Arih, 4. a

Imeli smo se lepo. Najmanj sem bil zadovoljen s hrano. Jutranja telovadba je bila naporna, a smo zmogli. Najbolj sem užival v vodi v bazenu in morju. Osvojil sem srebrnega delfinčka. Smo se pa nadvse zabavali s sošolci in to je glavno.

Žan Šalamun, 4. a

Bilo je super. Osvojil sem srebrnega delfinčka v plavanju.

Aljaž Zorec, 4. a

Največje doživetje je bilo srečanje z nogometaši NK Maribor.

Evelyn
Križan, 4. a

Najbolj sem užival v vožnji z ladjo v Piran. V morju smo videli veliko meduz. V akvariju sem se najdalj ustavil pri mladičku morskega psa.

Domen Čuš, 4. a

V sobi sem bil z Žanom, Gašperjem in Nastjem in smo se veliko smejali. Kopali smo se v morju. Na izlet smo se peljali z ladjico. Osvojil sem bronastega delfinčka.

Alen Ploj, 4. a

Med vožnjo z ladjico smo videli delfine. V Piranu smo obiskali Akvarij terarij. Tam smo si ogledali različne in zanimive ribe. Po krajšem sprehodu po starem delu mesta smo se z ladjo vrnili v Simonov zaliv.

Gašper Kavčič, 4. a

V morju smo se kopali le en dan. Druge dneve je deževalo in smo plavali le v bazenu. Na kosilu v restavraciji smo srečali mariborske nogometaše. V Postojnski jami sem videl veliko zanimivega.

Nastja Gavez, 4. a

ŠOLA V NARAVI NA MORJU

V ponedeljek, 27. maja 2013, smo se učenci 4. a in b razreda z avtobusom odpeljali proti morju. Namenjeni smo bili v Izolo, v šolo v naravi. Spremljali sta nas dve učiteljici, Milena Zagoršek in Angelca Peklar ter učitelj Oto Hren.

Pot je hitro minila in približno ob 12. uri smo prispeli tja. Svoje stvari smo dali v sobe in proti večeru odšli na sprehod. Zvečer od navdušenja nismo mogli zaspati.

Šola v naravi je potekala po določenem urniku. Vsako jutro smo vstali ob 7. uri in imeli jutranjo telovadbo. Skrbeli smo tudi za urejenost in čistočo svojih sob. Našo sobo smo poimenovali Morske deklice. V njej smo bile Laura, Tanja in jaz.

Večkrat smo plavali v bazenu, le enkrat v morju. Izpolnjevali smo učne liste in utrjevali znanje matematike. Zvečer pred spanjem smo pisali dnevnike, sledila je večerna higiena, ob 22. uri pa smo legli k počitku.

V sredo je bil zelo zanimiv dan, saj smo se z ladjo odpeljali v Piran, kjer smo si ogledali akvarij in Tartinijev trg.

Tako je mineval dan za dnem, le vreme nam ni bilo naklonjeno.

V petek smo tekmovali v plavanju, da bi osvojili delfinčke. Jaz sem dobila srebrnega, ker sem neprekinjeno plavala deset minut. Bila sem vesela in ponosna sama nase.

Ko je napočil čas, da se odpravimo domov, sem se zelo veselila, da bom po tem dolgem tednu spet videla starša, brata in svoje male ljubljence.

Med potjo domov smo si ogledali znamenito Postojnsko jamo. Po jami smo se peljali z vlakcem in videli špagetno, belo in rdečo dvorano. Spoznali smo, da je človeška ribica zelo občutljiva žival.

Ker smo bili lačni, smo se ustavili v McDonaldsu. S polnimi želodčki smo hiteli proti domu. Ob 16. uri smo se pripeljali pred šolo, kjer so nas že čakali naši starši.

Ti dnevi mi bodo ostali v lepem spominu, ker sem bila prvič skupaj na morju s svojimi sošolci.

Lara Kramberger, 4. b

EKO – DEJAVNOSTI V 4. IN 5. b RAZREDU

Mentorica: Milena Zagoršek

Osrednja tema letošnjih EKO – dejavnosti je bila ZDRAVA PPREHRANA. Učencem je o zdravem načinu življenja in s tem tudi prehranjevanja

predavala medicinska sestra iz ZD Lenart. Sledil je pogovor in izdelovanje plakatov.

Iz papirja pa smo izdelali jabolka, saj je to sadje, po katerem v naših krajih večina ljudi tudi največkrat poseže.

NAŠA JABOLKA

Skozi celo šolsko leto smo skrbeli tudi za čisto učilnico in okolico šole. Pobirali smo odpadke in jih sortirali.

Marca smo obiskali Čisto mesto Ptuj. Ogledali smo si, kako sortirajo odpadke, ki jih nato reciklirajo. Iz bioloških odpadkov pridelajo kompost.

PREHRANJUJEMO SE ZDRAVO

- Vsako jutro zajtrkujem in jem zdravo domače sadje. (Gabriel Vršič)
- Jem veliko sadja in zelenjave. Pijem vodo in domači jabolčni sok. Izogibam se sladkarijam, gaziranim pijačam in ne jem hitre hrane. Jem vsaj trikrat na dan. (Blažka Krepša)
- Jem raznoliko hrano. Ne pijem sladkih in gaziranih pijač, ampak dovolj vode. Skrbim, da imam vedno zajtrk. (Jure Čeh)
- Jem večkrat na dan. Pijem vodo in domače sokove. (Anamarija Hauzer)
- Imam vsaj tri obroke dnevno. Pijem le vodo. (Danny Pečar)
- Skrbim, da imam uravnoteženo prehrano. Da imam zajtrk, ki je najpomembnejši obrok dneva. Izogibam se sladkarijam. Pijem vodo in domači sok. (Tanja Gavez)

- Jem zdravo hrano, kot so sadje in zelenjava, veliko žitaric, najmanj pa sladice. (Lara Kramberger)
- Jem veliko sadja in zelenjave. Ne smem jesti preveč hitre hrane. (Sergej Ilešič)

Učenci 4. in 5. b razreda

ZAKLJUČNA EKSURZIJA NA KOROŠKO

V ponedeljek smo se ob 6.30 uri zbrali na avtobusni postaji, kjer je že čakal naš avtobus.

Po namestitvi v avtobus smo se odpeljali. Po krajšem postanku smo kmalu prispeli v Mežico pred rudnik. Najprej je bila seveda na vrsti malica.

Kmalu je prišel moški, kateri nam je podal navodila za ogled. Oblekli smo zgornji del oblačila, si naredili čelade in lučke. Nedaleč v stran nas je čakal vlakec, s katerim smo se odpeljali v notranjost rudnika. Vožnja je trajala okrog 10 minut. Zanimiva vožnja z nekoliko strahu, ropota in ovinkov.

Po ustavitvi vlakca smo pot nadaljevali peš. Pojavilo se je spet nekoliko strahu, saj so se pred nami odpirali vedno novi in temni rovi. Rudnik in potek dela v njem nam je opisoval vodnik. Povedal nam je tudi zgodbo o škratu, ki naj bi živel v rudniku. Bila je zelo zanimiva. Ubogi rudarji, kje in kako težko so si služili denar za vsakdanji kruh.

Ko smo prišli iz rudnika, smo se odpeljali k spomeniku pisatelja Lovra Kuharja. Tam nas je sprejel priazen gospod, kateri nam je povedal nekaj stvari o pisatelju in nas kasneje napotil v muzejsko hišo. Zanimiva hiša s črno kuhinjo in opremo. Natančno sem si vse ogledala in bila

presenečena nad zelo lepo pisavo zapisov, ki so bili v vitrini.

Pot smo nadaljevali proti Ivarčkemu jezeru, kjer smo imeli čas za igro. Med igro nas je osvežilo nekaj dežnih kapljic.

Igra nas je zelo utrudila, zato smo ponovno segli v nahrbtnike po malico. Preveč se nismo smeli najesti, saj smo ob 14.30 uri nadaljevali pot proti McDonald'su. Napolnili smo želodčke.

Zelo lep zaključek izleta, kateri je dan še polepšal.

Klara Grdja, 5. a

VREMENSKI KOLEDAR

Imeli smo tehniški dan. Izdelali smo vremenski koledar.

Ko smo vsi prišli zjutraj v šolo, smo šli v razred. Uro smo začeli s pogovorom o vremenu in hkrati ponovili že znano snov iz naravoslovja in tehnike. Vsi smo bili zelo nestrpni, kdaj bomo začeli delati.

Po malici smo v klopih počakali učiteljičina navodila. Takoj smo začeli z delom. Pripravili smo si ves potreben material in ogledali že izdelani koledar.

Najprej smo izdelali tri škatlice in jih okrasili. To ni bilo ravno enostavno, saj smo morali biti natančni pri merjenju. Nato smo si pripravili papir pravokotne oblike in nanj prilepili škatlice. Počakali smo, da se je lepilo posušilo. V vsako škatlico smo dali ustrezen listič – za dan, mesec in vreme.

Vse koledarje smo si ogledali. Bili so zanimivi. Tudi učiteljici so bili všeč. Bili smo pohvaljeni. Sledila so še učiteljičina navodila za spremljanje vremena.

Klara Grdja, 5. a

RIBIČ TARO

Lutkovno gledališče Maribor

23. maj 2013

Lutkovna predstava, narejena po japonski ljudski pravljici.

Zjutraj sem se zbudila ob 6.30 uri. Oblekla sem se in pojedla zajtrk. Ko je ura odbila nekaj čez sedem, sem šla na avtobusno postajo. Na avtobusno postajo so še prišli še moji sosedi Roki, Melisa in Kristijan. Vsi smo tega dne imeli kulturni dan.

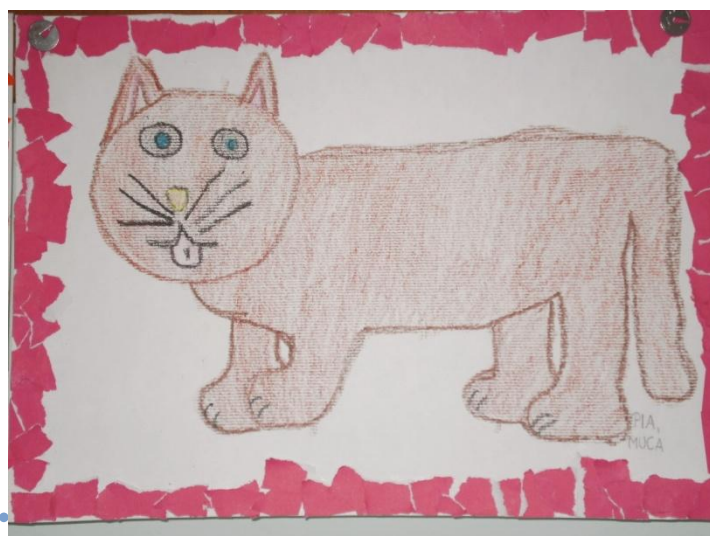
Pripeljal se je avtobus in odpeljali smo se v šolo. Pred kuhinjo smo dobili sendvič in sok. Odšli smo na avtobus. Posedli smo se in prišla je učiteljica in rekla, da moramo deklice na drugi avtobus, skupaj s 6. b., 4. b. in 5. b. Tega nismo bile najbolj vesele. Peljali smo se v Maribor. Šli smo v Lutkovno gledališče Maribor.

Pred gledališčem smo si privoščili sendvič in sok. Pred nami je bila je velika stavba, v kateri je bilo veliko prostorov kot kakšen labirint.

Ko smo vstopili, smo oddali torbe in jopice. Nato smo šli najprej skozi velik prostor. Zagledali smo oder in sedeže za gledalce. Usedli smo se na sedeže, kjer lahko sedita dva. Najprej so bili sedeži zeleni. Ko je bila tema, sta se Urškina majica in lak na nohtih svetila.

Predstave nismo smeli slikati in snemati. Nad nami je viselo platno. Bilo je malo nenavadno. Skoraj se ni videlo na oder. Nato so igralci odstranili platno in ga odnesli na oder. Predstava je govorila o ribiču Taru, ki je hodil loviti ribe in nikdar ni ujel skoraj nobene ribe. Njegova mama je hotela, da bi ostala živa tako dolgo, da se njen sin poroči. Nekega dne je šel Taro loviti ribe in ni ujel nobene, je pa rešil želvi življenje. Ko je želva odrasla, je prišla po Tara in ga peljala k svoji kraljici Otohime. Bila sta si všeč in se je z njim tudi poročila. Postal je princ morja. Pri svoji ženi je ostal tri dni, na površju je medtem minilo 300 let. Taro je hotel videti svojo mamo. Odšel je, a svoje mame ni našel. S seboj je vzel šatuljo. Ko je odprl šatuljo, je izvedel vso resnico in je umrl. Po predstavi smo šli na sladoled. Kepice sladoleda so bile zelo velike. Potem smo šli še v park. Po oddihu v parku smo odšli na avtobus in se odpeljali proti domu. Dan mi je bil zelo zanimiv. Predstava je bila zelo lepa in nenavadna. Dan je zelo hitro minil, se že veselim naslednjega takšnega dne.

Nataša Molnar, 6. a

Likovna galerija:

Katja Zamuda, 6. a

Stran 17 zgoraj: Jasna Habjanič, Afriška maska, 3. a; Rene Zorman, Obveznosti včasih in danes, 3. a
 Sredina: Adriana Draškovič, Pisan deževen dan, 3. b; Aljaž Žižek, Afriška maska, 3. a
 Spodaj: Ažbe Zorko, Šopek, 3. a; Pia Peklar, Muca, 3. a
 Stran 18 zgoraj: Aneja Duh, Vaza s cvetjem, 3. B; Nuša Lajh, Kuža, 3. a
 Sredina: Filip Kuri, Mavrična hiša, 3. b; Teja Borovnik, Prešeren, 3. a
 Spodaj: Tristan Berlak, Travniki, 3. b; Gabriel Vrš

DOŽIVETJA NA KONČNI ESKURZIJI

Na zaključno ekskurzijo smo se odpravili v ponedeljek, 10. junija, skupaj s petim razredom. Najprej smo se odpeljali v rudnik, ki je v Mežici, potem smo se odpeljali do domačije Prežihovega Voranca - Lovra Kuharja v Kotljah. Ko smo si ogledali spomenik muzej hišo Pržihovino, smo odšli do Ivarčkega jezera pod Uršljo goro. Na koncu smo šli v McDonalds. Proti večeru smo se vrnili v Cerkvenjak.

Pred rudnikom smo pojedli sendvič, medtem je učiteljica kupila vstopnice. Dobili smo površnike in čelade ter nekateri so dobili še luči. Odšli smo do vlakca, v en vagon nas je lahko šlo osem. Z vlakcem smo se vozili približno deset minut. Vlakec se je peljal s hitrostjo deset kilometrov na uro. Kar dobro nas je premetavalo v vagonih, bilo je zelo temno. Vodnika v rudniku smo poslušali, saj nas je zanimalo, kaj se je nekoč dogajalo v rudniku Mežica. In spet vožnja z vlakcem.

Z avtobusom smo se odpeljali do domačije Lovra Kuharja, Prežihovine. Tam smo si ogledali spomenik, ki gleda proti vasi. V hiši je črna kuhinja, sobe, slike na stenah. Veliko podatkov o njem in njegovi družini. Ko smo si vse podrobno ogledali, smo odšli nazaj na avtobus.

Pripeljali smo se do Ivarčkega jezera. Ko smo prišli, nam je učiteljica rekla, da naj gremo vsaj enkrat okoli jezera. Potem smo imeli dve uri prosto. Nekateri smo šli na trampolin. Potem smo se odpeljali do naše zadnje postaje.

Ko smo prišli v McDonald's, smo si naročili, kar smo hoteli. Ko smo se najedli, smo odšli na avtobus in po avtocesti domov.

Končna ekskurzija je bila super. Najboljše mi je bilo, ko smo se vozili z vlakcem.

KAJ BOM POSTAL

Rad bi postal kmet. Naredil bi veliko kmetijo, da bi se z njo lahko preživljal. Imel bi veliko posestev, mnogo živali kot so krave, pujsi, biki. Kupil bi velike traktorje in pripomočke, ki jih pri delu potrebuje kmet.

Zares si želim postati kmet in upam, da mi bo uspelo.

Matic Ilešič, 6. b

ZAKLJUČNA ESKURZIJA

V ponedeljek, 10. 6. 2013, smo se ob 7.00 uri z avtobusom odpravili na našo zaključno ekskurzijo. Naš cilj je bila Velika planina in izvir Kamniške Bistrice.

Ko smo se ob 7.00 uri odpravili iz Cerkvenjaka, smo se vozili približno eno uro in pol. Nato smo se ustavili na počivališču v Lukovici, kjer smo imeli čas za malico. Po postanku smo še se približno eno uro vozili, nato pa smo končno prispeli na naš cilj- Veliko planino. Po nekajminutnem čakanju smo se z gondolo odpeljali na velik hrib, ki ga je obdajala megla. Prav grozno je bilo videti, kam so vodile vse te žice, na katere je bila pripeta gondola. Vendar ni bilo tako grozno. Ko smo se peljali, je bilo vsega straha konec. Ko smo prispeli na hrib, smo se odpravili na pot kar peš. Pot je bila posuta s kamni. Včasih se je spuščala, spet drugič strmo dvignila. Vmes smo imeli še nekaj postankov. Med drugim smo se ustavili tudi v planšarski

hiški, v kateri smo se malo segreli, saj je bil gorski zrak mrzel in svež. Po ogledu Velike planine smo se z gondolo odpeljali v dolino. Ogledali smo si še tudi izvir Kamniške Bistrice.

Po obeh pestrih ogledih smo se počasi začeli odpravljati proti domu. Vmes smo se ustavili še v Mc'Donaldsu v Domžalah.

Naša zaključna ekskurzija je bila res lepa in nepozabna.

Patricija Peklar, 7. a

SOLZICE, KNJIGA PREŽIHOVEGA VORANCA

Za domače branje smo brali knjigo Solzice Prežihovega Voranca, povezano z branjem smo reševali še učne liste.

Moje delo je bilo všeč učiteljici slovenščine Jožici Vršič, zato sem naredila povzetek domačega branja. Zbrala in strnila bom kar obsežno vsebino knjige in zapisala še nekaj stavkov o pisatelju, Prežihovem Vorancu.

Zelo me je navdihnili branje njegove knjige. Pisatelj je pisal knjigo na svoji smrtni postelji, s spomini na svoja mlada leta. Knjigo je naslovil po uvodni črtici, opisal je pot po solzice (šmarnice), ki so rasle v globeli. Premagal je strah in jih prinesel za svojo ljubljeno mamo. Še mnogo je zgodb, skupaj 11, ki nam ostanejo v spominu in nam bodo vedno ostale v poduk.

Druga črtica govori o Vorancu samem in o prazniku velike noči, za katerega je bilo značilno obdarovanje med sorodniki s pisankami. Obdarovali so predvsem botri svoje krščence. Tu se je videlo bogastvo in seveda dobrota ljudi. Kako lepo pisatelj opiše ta običaj.

Še v več pripovedih so opisani običaji tistih dni. Veliko piše o svojih prijateljih in njihovih mukah, o družini, v večini zgodbic pa je opisal samega sebe in svoje poglede na svet. Zanimive so prav vse črtice, še posebej tiste, ki govorijo o Vorančevih smešnih doživljajih, dan, ko je pogorela njegova šola, doživljanje pravega prijateljstva. Težilo ga je tudi vprašanje, kateri jezik govoriti slovenski ali nemški, pisati slovensko ali nemško. Njegova družina, predvsem oče je bil zaveden Slovenec, ki je slovenščino postavljал pred vse. To zavedanje je malemu Vorancu ostalo za vse življenje.

Voranc je pisal o malem človeku, preprostem slovenskem kmetu. Kmetu, ki je imel rad svojo zemljo in soljudi.

Knjiga Solzice mi je bila zelo všeč, saj je znal pisatelj natančno opisati vse dogodke in je vdahnil dušo glavnim junakom, da si jih lahko živo predstavljam, kakšno je bilo njihovo življenje in dogodivščine.

Patricija Peklar, 7. a

Literarni natečaj »Moja rodna domovina«, nagrajeni spis:

SLOVENIJA, MOJA RODNA DOMOVINA

Slovenija od kod lepote tvoje, Avsenikova pesem. Le kdo lahko temu oporeka? Tako majhna dežela pa je Bog vanjo vtaknil in zasejal toliko lepote. Še v podzemne jame je segel s svojo roko in malo više, v gore. V dolinah samevajo jezera, žuborijo reke in potoki, dehtijo cvetoči travniki ter bogato rodijo obdelana polja, sadovnjaki in gorice. Zjutraj me zbujajo nagajivi sončni žarki in prelepa simfonija pojočih ptičkov. Ko stopim bosa na travo, me požgečka jutranja rosa. Kaj je lahko še lepšega?

Rada imam našo domovino. Opazujem naravo okrog domače hiše. Naši domovi so lepi in tako domači. Vem, da so naše domačije zgradili naši predniki, očetje, koliko truda, dela njihov rok je vsepovsod. Rože okrog hiše in na oknih cvetijo. Posadila jih je nežna mamina roka. Zraven hiš se igrajo otroci, živahni in nedolžni. Psički, muce, kokoške in druge živali se zraven otrok podijo po dvorišču. Družinska idila mi je nadvse všeč. Vendar večkrat slišimo, da vsepovsod ni lepo, da v naši domovini vlada pomanjkanje, to me žalosti.

Postanem žalostna, poslušam, kaj se pogovarjajo odrasli, kar slišim v medijih. Bom jaz lahko uživala družinsko življenje. Se bom lahko zaposlila? Ne vem, kaj nas bo pogubilo prej, politika ali država. Da so naši politiki in poslovneži kradljivci. Vsak dan poslušamo, da je kriza v državi vse večja. Ljudje mislijo le na svojo korist. Na eni strani se ljudje kopajo v denarju, drugi pa niti za kruh nimajo. Denar namenjamo za stvari, ki na koncu ne obrodijo sadov. Ne zagotavljajo nam pogojev, da bi lahko dostojno živeli. Se nam obeta najbolj črn scenarij. Bomo zaprosili za evropsko pomoč.

Nas bo politika pogubila. In jaz kje se bom zaposlila, ko dokončam šolanje?

Naša lepa domovina, kdo te bo pogubil prej, politika ali narava, ki se nam maščuje za vsa grozodejstva. Verjela sem, da je domovina sveta, da so svete vrednote – ljubezen, dobrota, pravičnost, iskrenost. Verjela, da so naravne lepote neuničljive in najbolj spoštovane na svetu.

Narava se nam je v preteklih letih že večkrat maščevala za naša grda dejanja do nje. Kopičijo se gromozanski kupi odpadkov, izpušni plini iz tovarn in naših prevoznih sredstev. Naši Zemlji je dovolj, kaj pa smo lahko drugega pričakovali. Na koncu vseh teh razmišljanj, na koncu večne teme je vedno luč. Luč upanja o boljšem svetu. Luč upanja, da se bodo vrnili dobri, poštene ljudje. Luč upanja, da se bodo egoistom povrnilo izgubljene vrednote. Vse to me žene naprej. Je moč, da odmislim vse slabe stvari in mislim in upam samo na dobro. V naših rokah je naša prihodnost. Kljub vsemu slabemu, slabim vzgledom v naši prelepi domovini, bodimo mi mladi svetla luč in skušajmo udejaniti boljši svet.

Patricija Peklar, 7. b

VITOMARCI, MOJ DOMAČI KRAJ

Vitomarci ležijo v Slovenskih goricah. Večja bližnja mesta našemu kraju so Ptuj, Maribor, Gornja Radgona in Lenart. V bližini teče reka Pesnica.

V Vitomarcih živi okrog 1.300 ljudi, ki so naseljeni v sedmih različnih vaseh. Te vasi so Novinci, Slavšina, Vitomarci, Gibina, Drbetinci, Hvaletinci in Rjavci.

Občina Sveti Andraž je velika 17.6 kvadratnih kilometrov. V Vitomarcih imamo seveda veliko javnih ustanov. Najpomembnejši so občinska uprava in pošta ter šola, muzej, kmetijska zadruga, gostilna, pokopališče.

Vitomarci niso le lep kraj, temveč imajo tudi veliko kulturnih spomenikov in naravnih lepot. Kulturni spomeniki so tri kužna znamenja, sedemnajst kapelic, Hrgova viničarska hišica, cerkev, studenci na vreteno, preše za stiskanje grozdja.

Ker so Vitomarci bogati z gričevji in bregovi, sta zelo razvita sadjarstvo in vinogradništvo, tako je bilo že nekdanj, da so v naših krajih živeli znani sadjarji in vinogradniki.

V našem kraju je živelo veliko znanih oseb. To so: narodni junak Vinko Jurančič, pisatelj Ignac Koprivec, učitelj Ivan Strelec, pravnik Franc Jurtela.

Ljudje so pretežno zaposleni v drugih krajih. Nekaj pa se še jih ukvarja z perutninarstvom, živinorejo, poljedelstvom, vinogradništvom in sadjarstvom.

V preteklosti sta nastala pomembna materialna vira. Mednje sodita star zapis iz leta 1297, ko je kraj prvič omenjen v pisnih virih in lepa cerkev, ki so jo začeli graditi leta 1513. Skozi Sv. Andraž je pot tudi vodila Metoda in Cirila, ki sta pokristjanjevala ljudi ter Turki so pustošili v naših krajih.

Za naš kraj so značilne različne jedi, kot so kvasenice, potice, domač kruh, žganje in vino.

Rada imam moj domači kraj.

Tina Brotšnajder, 7. b

KONČNI IZLET

V ponedeljek, 10. junija smo imeli zaključno ekskurzijo. Šli smo v Bohinj.

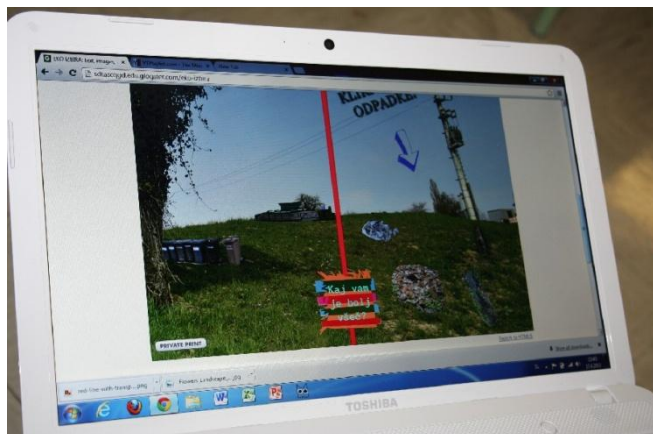
Izpred šole smo se z avtobusom odpravili zgodaj zjutraj ob 6.00 uri. Na poti smo vmes imeli tudi krajši postanek. V Bohinj smo prispeli ob 9.00 uri. Pri jezeru nas je pričakal vodič, ki nam je razložil nekaj osnovnih stvari o jezeru in tudi o samem Bohinju. Po uvodni predstavitvi pa smo šli na manjšo ladjo, s katero smo se odpeljali na drugo stran jezera. Tam smo si šli ogledat slap Savica, do katerega vodi 553 stopnic. Opoldne smo z gondolo odšli na Vogel in tam imeli kosilo. Ob 13.30 uri smo se z ladjo odpeljali nazaj v Ribčev laz, kjer smo si ogledali cerkev svetega Janeza Krstnika. Cerkev leži vzhodno od Bohinjskega jezera in je največji kulturni spomenik v Bohinju. Pozno popoldne smo se odpravili nazaj proti Cerkvenjaku. Pred šolo smo prispeli približno ob 19.30 uri.

Klemen Hercog, 8. a

RAČUNALNIŠKO TEKMOVANJE- MULTIMEDIJSKI EKOPLAKATI

V sredo, 17. 4. 2013, ob 9.00 uri smo začeli s tekmovanjem v računalništvu. Letošnja tema so bili odpadki. Na tekmovanje je prišlo še 16 drugih šol, vključno z eno šolo iz sosednje Avstrije. Našo šolo smo predstavljali Tadej Koša, Žan Zorko in Žiga Fekonja. Začeli smo ob 10.00 uri, dva učenca iz skupine sta šla na teren fotografirat, medtem sem jaz pripravil glasbeno datoteko. Ko sta učenca fotografa prišla s terena, smo vsi šli na malico. Potem se je tekmovanje nadaljevalo. Skupaj smo sestavili ekoplakat. Končali smo med prvimi, zato smo šli v večnamenski prostor počakat, da končajo še ostale skupine. Nato so se začele predstavitve, bili smo med zadnjimi, saj smo končali med prvimi. Po predstavitvah je sledil kratek premor, da je komisija seštela točke in razglasila rezultate. Dosegli smo srebrno priznanje, kar je boljše kot lani, ko smo dosegli bronasto. Domov smo odšli s srebrom.

Žan Zorko, 8. a

MOJA SESTRA SANJA

Našo družino sestavljajo ata, mama, štiri leta mlajši brat Sergej in pet let mlajša sestra Sanja. Ker je Sanja najmlajša in najbolj razvajena, sem se odločila, da opišem njo.

Sanja je stara 8 let in obiskuje 3. razred OŠ Vitomarci - Cerkvenjak. Je vitke postave. Ima dolge rjave lase in rjave oči. Ima zelo prikupne ustnice, s katerimi se nagajivo smehlja. Njena lička so skoraj vedno lepe rdeče barve. V šoli je zelo pridna in ima rada svojo učiteljico Marijo. Tudi do svojih sošolk in sošolcev ima lep odnos. Njena najboljša prijateljica je Mojca. Doma se igra z barbikami in punčkami, ki jih preoblači in češe, pa tudi krega jih, če niso pridne. Sanja rada nosi krila in obleke, s katerimi uprizarja modno revijo. Njena najljubša risanka je Pujša Pepa. Ko pride bratranec Iztok, se igrata šolo. Ona je vedno učiteljica, Iztok pa učenec.

Mojo sestro imam zelo rada in je ne bi zamenjala za nič na svetu.

Nadja Ilešič, 8. b

EVROPSKA VAS

V mesecu maju je potekala Evropska vas. Vsaka prijavljena šola je na trgu Leona Štuklja predstavljala svojo državo. Mi smo predstavljali Avstrijo.

Prej smo učenci v šoli izdelovali plakate o zanimivostih v Avstriji, o hrani, znanih osebah, športu ... Pripravljali smo material, ki bi pritegnil obiskovalce. Dan pred prireditvijo so učenci pri izbirnem predmetu spekli jabolčni zavitek ter sacher torto.

V sredo smo se zjutraj odpravili na trg, tam nas je pričakala naša stojnica. Razstavili smo plakate, zloženke, zastavice, hrano ter pričakovali prve obiskovalce. Veliko se jih je zanimalo za Avstrijo. Še posebej sta jim bila všeč zavitek in torta. Vmes smo si lahko ogledali še druge stojnice. Okrog 12h smo pospravili ter odšli domov.

Urška Blažič in Samanta Lukačič, 9. a

VESELA ŠOLA

Tekmovanje Vesele šole poteka v znanju naravoslovja, družbe in vse splošne razgledanosti.

Tudi jaz sem se udeležila tega tekmovanja. In niti pričakovala nisem, da bi bila najboljša na šoli. Ampak res, bilo je tako!

Kakšna dva dni pozneje, sem od učiteljice, mentorice Suzane Logar izvedela, da sem se uvrstila na državno tekmovanje iz Vesele šole v Voličini in me je povabila, da se ga udeležim. Seveda sem to povabilo na tekmovanje z veseljem sprejela. Učiteljica mi je dajala napotke ter prispevke, ki sem jih morala prebrati. Minil ja kakšen teden in pol in prišlo je tekmovanje. Skupaj z mamo sva se odpravili do Voličine, kjer sva počakali še mentorico. Skupaj smo se nato odšli v šolo. Sledil je še manjši program, kjer so se tekmovalci lahko sprostili. Napočil je glavni del tekmovanja. Najprej je moral vsak mentor, ki je zastopal posamezno šolo po mapo s vprašalnici. Skupaj smo se odpravili v zgornje prostore (učilnice). Pisali smo 45 minut, torej eno šolsko uro. Meni je med pisanjem šlo zelo dobro in upala sem na dobro uvrstitev. Na koncu je vsak tekmovalec dobil malico, ptička in knjigo, za spomin. Z učiteljico smo se skupaj poslovili od glavne vodje tekmovanja in se odpravili domov.

Rezultati bodo znani po 27. 4. 2013.

To tekmovanje mi bo za vedno ostalo v spominu, tako kot vsa druga.

Nuša Gavez, 5. a

Na svetu si, da gledaš sonce

na svetu si, da greš za soncem

na svetu si, da sam si sonce

in da z neba odganjaš sence.

Tone Pavček je s tem citatom na svoj način zaobjel smisel življenja, zakaj smo na svetu. Vsak človek se rodi z razlogom. Vsak ima svojo nalogo in gre svojo pot ter si ustvarja življenje.

V življenju je pomembno, da srečaš prave ljudi. Z njimi živiš in si ustvarjaš življenje ter s tem oblikuješ sebe v človeka kakšen si. Od ljudi okrog sebe nezavedno prevzameš navade pa naj bodo dobre ali slabe. Zato je sreča srečati prave ljudi.

Tako je sedaj, ko gremo v srednjo šolo, pomembno s kom se bomo družili, saj nas bodo ti ljudje dopolnili in tudi mi njih ter jim dali določene lastnosti. To je ena velikih prelomnic, ki nas čaka v življenju. Potem pridejo še večje preizkušnje, ko si študent in ko spoznaš svojega partnerja. To je res zelo pomembna prelomnica. Sreča je, da si izbereš pravega, saj ti on da veliko lastnosti in navad. Potem tako po vzorcu vzgojimo svoje otroke.

Jaz menim, da je vsak človek, ki ga v življenju srečamo in se z njim spoznamo, pomemben. Od vsakega se nekaj naučimo. Pomembni so medsebojni odnosi. Da se ljudje med sabo pogovarjamo in povemo kaj mislimo in kakšni občutki nas prevzamejo v določenih trenutkih. Seveda si sam tisti, ki boš odločal o svojem življenju, a na vse ne moreš vplivati. Vsak dan naredimo veliko odločitev, ki se nam ne zdijo pomembne, pa vendar vseeno, ko pogledaš nazaj, ugotoviš, če jih združiš, so zelo pomembne.

V življenju doživiš veliko prelomnic, veliko vzponov in padcev, spoznaš veliko različnih ljudi, a se na koncu vseeno sam odločiš kako in kaj ter kakšen boš. Zgodijo se ti dobre in slabe stvari, a se sam odločiš, če se boš zaradi tega obremenjeval ali poiskal dobro v njih. Ostani vedno pozitiven, veliko se smej in življenje bo lepše.

Vesna Fekonja, 9. b

Nobena pot ni ravna.

Nobena pot ni revna,

a vsaka je zahtevna

in tvoja ena sama – glavna.

T. Pavček

Nobena pot do zelenega cilja v življenju nikoli ni bila in ne bo lahka, saj se moramo za svoje cilje

in sanje boriti. To sta mi velikokrat povedala starša in hvaležna sem jima, saj vem da se vedno borim za svoje cilje do konca in ne obupam. Pravijo: »Pot do vrha je lahko trnova, ampak ko prideš na vrh, je razgled prečudovit.« Tako se počasi, a s trdom bliža moj prvi večji cilj, in sicer končati osnovno šolo. Ostalo mi je še 15 dni in konec bo enega izmed najpomembnejših obdobij v mojem življenju. Na tej poti sem v devetih letih spoznavala nove ljudi, stvari in kar je najpomembnejše, sklepala sem prijateljstva, ki ne bodo nikoli pozabljena. Doživela sem lepe in slabe trenutke, saj pravijo, da nobena pot ni lahka, pa vendar sem že skoraj na cilju. Če sem čisto iskrena, ne vem, če se veselim ali sem žalostna. Pogrešala bom prijatelje, učitelje in tudi nekatere druge delavce šole, saj so bili z mano vsak dan teh devet let šolanja in mnogokrat so mi številni izmed njih priskočili na pomoč. Devet let je dolgo obdobje, veliko lepih in tudi nekaj slabih spominov. Pa vendar moramo iti novim ciljem naproti. Eden izmed mojih večjih ciljev je bil tudi vpis v srednjo šolo. Vesela sem, da se mi je uspelo vpisati na šolo, v katero sem si vedno želela hoditi, ko sem izvedela, da sem sprejeta, se mi je uresničil še en cilj več. Ampak izbira srednje šole je bila vse prej kot lahka. Vendar sem na koncu sledila svoji želji, da bi nekoč pomagala ljudem in sem se v pisala na Srednjo zdravstveno in kozmetično šolo Maribor. Težko bo oditi in pustiti vsa prijateljstva, ki sem jih spletla, a se vseeno veselim novih ljudi, novega okolja in tega, da bom vedno bližje svojemu naslednjemu cilju. Imam še veliko ciljev in resnično upam, da se mi bodo uresničili. Verjamem, da bo pot do njih zelo zahtevna, ampak s trdom in željo mi bo uspelo. Verjamem v sebe in v svoje sposobnosti in to sta me naučila starša, ki jima bom vedno hvaležna za vse.

Sedaj pa novim ciljem naproti!

Barbara Pihler, 9. B

Nobena pot ni ravna.

nobena pot ni revna,

a vsaka je zahtevna

in tvoja ena sama – glavna.

Življenje je ena sama dolga pot, ki se nenehno nadaljuje in dopolnjuje, naša naloga je, da si življenje poskušamo narediti lepo ali celo najlepše.

Ljudje si mislimo, da je najhuje vedno, ko se nam zgodi kaj slabega. Imamo le en izhod, in ta je, da se zavedamo, da imamo normalno življenje, ki ima vzpone in padce. Življenje je sestavljeno iz veliko ovir, ki jih moramo premagati in nenehno nadaljevati in misliti ter verjeti v najboljše. Če nam kdo umre, ki nam je bil zelo blizu ali če imamo ljubezenske težave, se moramo zavedati, da nismo sami in imamo prijatelje, ki nam bodo pomagali tudi v najhujših trenutkih. Moramo se začeti veseliti majhnih stvari in ne preveč razmišljati za nazaj, kar je bilo, je bilo, pomembna je le prihodnost, ki bo lahko lepa ali nas čakajo grda presenečenja. Če pogledamo, da se nekateri ljudje sekirajo zaradi malenkosti, moramo tudi pomisliti na ljudi v Afriki ali še kje drugje, ki nimajo jesti in morajo prestajati neznosne muke. Ali da živijo v nenehnem strahu pred vojno in drugimi nevšečnostmi.

Mi v Sloveniji smo lahko srečni, da spadamo med »razvite« države, ampak imamo kljub temu tudi težave v življenju. Obstaja veliko stvari, ki nam lahko polepšajo dan – leto - življenje. Nekateri ljudje pravijo, da je to rojstvo otroka, nekateri pravijo, da je to ljubezen, nekateri poklic itd. Vsak človek ima svojo predstavo o življenju in zato smo vsi edinstveni in tudi neponovljivi. Vsi smo po svoje lepi, po notranjosti, zunanosti, najpomembnejše pa je, da smo v srcu dobri ljudje in ni pomembno, da vozimo najboljši avto in imamo največ denarja. To so samo materialne stvari, ki nas začasno osrečijo, ampak nas nikoli za vedno. Življenje se vedno enkrat konča in vedno bodo nekateri ljudje žalovali za nami, nekateri pa ne. Vsak človek ima ljudi, s katerimi se ne razume, ampak življenje je prekratko za sovraštvo in predolgo za ljubezen.

Na kratko povedano, življenje je pot, tlakovana z okraski (ljubezen, sreča), posejana tudi s kamni (smrt, sovraštvo) in mi smo avti, ki se nenehno vozijo po cesti, se neštetokrat ustavijo, a vedno nadaljujejo pot.

David Virag, 9. b

EKO BRANJE ZA EKO ŽIVLJENJE

Mentorica : Marjana Gomzi

To šolsko leto sem bila mentorica projekta Eko branje za eko življenje na obeh šolah. Cilji, ki smo si jih zastavili na začetku leta so realizirani. Učenci so preko zgodb in člankov v revijah in časopisih spoznavali ekološko problematiko. O člankih so se pogovarjali med seboj, posamezne tematike so predstavili sošolcem. Predstavili so tudi svoj pogled na določeno ekološko problematiko.

Preko zgodb so se seznanili s pravilnim ločevanjem odpadkov in pomenom recikliranja. Spoznali so odnos do drugačnih in strpnost do teh.

Učenci nižjih razredov so ilustrirali dane zgodbice, napisali nadaljevanje . V drugem razredu si je vsak učenec naredil svoj indijanski znak.

Učenci 5. in 4. razredov pa so pisali nadaljevanje in predzgodbo.

Na tretji triadi učencev žal ni bilo možno pritegniti in zmotivirati za branje. Tukaj so se potegovali za eko bralno značko le trije učenci.

VEVERIČEK PRIPOVEDUJE ...

Nekega aprilskega dne so se pod kostanjem veveričke igrale skrivalnice. Najmanjša je bila Rozi, druge veveričke so se norčevale, ker ni vedela šteti do deset, zato ni imela prijateljev. Žalostna se je učila, ker ji ni uspelo, je začela kričati. Nasproti je prišel zajec in se ponudil Rozi, da se igra z njo. Postala sta prijatelja. Zdaj pa lahko noč, eno prijateljstvo na pomoč, pokrij se, zavij in zaspi.

Vanesa Borko, 3. a

Nekoč je v mešanem gozdu živel zajček, ki je mislil, da je strahopetec. Vsak padec in šum sta ga močno prestrašila. Nekega dne je šel k reki. Tam je zagledal žabico, ki se je zelo prestrašila. Spoznal je, da on ni največji strahopetec na svetu.

Nuša Lajh, 3. a

V Veveričjem gaju so bili vsi veseli, saj so dobili pet novih prebivalcev. Dve veverički in tri veveričke. Njihova mama je bila zelo ponosna na svoje otroke. Imela je Čopka, ki je bil zelo lep in je imel prav poseben talent. Tako lepo je pel, da je očaral ves Veveričji gaj. Mama je bila zelo ponosna, na vsakem njegovem koncertu je potočila kar nekaj solz. Ko je jokala, je govorila: »Oh, moj Čopko. Tako mlad je in ima takšen talent.« Tudi njegovi sestri, brata, tete strici in vsi prebivalci so bili ponosni nanj. Na vseh njegovih koncertih se je zbral ves veveričji gaj. Prebivalcem Veveričjega gaja ni bilo nikoli dolgčas, saj je Čopko vse dni prepeval, pa tudi koncerti so bili pogosti.

Pia Peklar, 3. a

JURČEK PONOVO V PACKARIJI

Ko je Jurček spet prišel v Packarijo je videl, da vsi prebivalci ločujejo odpadke in jih reciklirajo. Ker so bili ponosni na Jurčka, so mu na sredini Packarije postavili kip. Jurček je prebivalcem predlagal, da dajo kraju novo ime. Z Jurčkovo pomočjo so kraj preimenovali v Čistočo. Od takrat je v tem kraju vedno čisto.

Primož Vršič, 4. b

Ko se je Jurček vrnil v Packarijo, je mislil, da bo tam vse pospravljeno. Žal se je zmotil, saj je bilo vse razmetano. Odločil se je, da bo ponovno šel pospravljat. Vse odpadke je nesel v smetnjake za ločeno zbiranje odpadkov. Končno je bilo spet pospravljeno. Vse se je svetilo in bleščalo. Na leseno tablo je zapisal: DOBRODOŠLI V PACKARIJI. Bil je vesel, da je vse spet čisto in pospravljeno. Legel je v posteljo in zaspal. Sanjal je packarijaste sanje.

Laura Zorec, 4. b

PACKARIJA PRED JURČKOVIM OBISKOM

Pred Jurčkovim obiskom je v Packariji vladala packarija. Jurček se je odločil, da reši Packarijo

pred smetmi in njenimi prebivalci. Bil je mnenja, da Packarijo lahko reši le čudež. Ta čudež je bil on. Prebivalci Packarije so bili leni in malomarni, smeti so metali povsod, rastline so podirali, živali pa pobijali. Sploh niso razmišljali, da brez rastlin in živali tudi oni ne bodo mogli živeti. Jurčkov prihod pa je spremenil odnos in razmišljanje prebivalcev.

Danny Pečar, 5. b

FIFIJEVO KOSILO

Tale čas, tale čas,
enkrat za kosilo
mora biti čas.

Fifi, glavo gor!
Fifi, repek gor!
Fifi, stoj lepo!
Fifi, nikar ne vpij!

Tako naš Fifi za kosilo potrpi,
da kosilo on dobi,
kakor vodo in kosti.

Jure Čeh, 5. b

PLAVALNI TEČAJ

Kot ribice smo!
V bazenu se potapljamo,
v vodi ples preizkušamo.

Špric, špric, špric,
šprica voda iz bazena,
mi pa pod vodo plavamo
hitro kot strela.

O, kako lačni smo vsi,
v restavracijo jest bomo šli
tam se bomo najedli
in spet plavati začeli.

V petek splavali
smo vsi
in z avtobusom srečni
domov smo odšli.

Rene Zorman, 3. a

MOJA PESEM

Lepo je jesti sadje in zelenjavo,
ker je zelo zdravo.
Piti dosti vode
in v naravo hoditi.
To nam je v veselje,
to so naše želje.

Primož Vršič, 4. b

SONCE DRAGO, POČAKAJ ME

Sonce preljubo počakaj me,
ker rada te imam.

Ljubo drago sonce,
zelo rada te imam,
naj žarki ogrejejo te.

Sonce drago, počakaj me,
saj žarki ogrejejo me.
Vsak dan gugam se
in zapojem pesmico.

Zala Zagoršek, 2. a

VESELO NA POČITNICE

Vsako poletje bilo je fajn,
ko iz šole odšli smo čisto vsi.
Toda letos bo tako,
kot še nikoli ni bilo.

Sledijo nam počitnice,
gremo na morje namočiti se.
V vodo bomo pljusknili
in se veliko sončili.

Zelo veseli smo,
ker upamo, da nam lepo bo.
Pustimo šolo na miru vsi
in zaželimo si lepih dni.

Nuša Gavez, 5. A

ČISTO MESTO

Kam vodi ta cesta,
morda do čistega mesta?
Tam predelujejo odpadke
iz kovine in plastike,
tam dosti je fantastike ...
Pridelujejo bale
in konzerve male .
Imajo dolge trake,
na njih sedijo srake.
Zdaj gremo pa domov,
to bil je pravi šov.

Sergej Ilešič, 4. b

POMLAD

Kdaj je pomlad ?
 Ali ko je zunaj sneg?
 Ali ko so listi pisane barve?
 Ali ob božiču?

NE, pomlad je tedaj,
 ko zunaj začnejo rasti
 čudoviti zvončki,
 vijolične vijolice,
 rumene trobentice
 in so na drevesih zeleni listi.
 Na nebu sije zaklad,
 ki ga imenujemo sonce .

Kaj je pomlad ?
 Kadar vsi spijo,
 lenarijo in nočejo na sonce ?

NE, pomlad je to ,
 ko se vsi otroci veselijo,
 in na soncu se igrajo.
 Starši pa na soncu dremajo,
 in nas z enim očesom opazujejo,
 naše veselje občudujejo.
 Babice in dedki,
 pa že pridno delajo, sadijo,
 rožice in njivice urejajo.
 TO JE POMLAD.

Tjaša Kocmut, 8. b

IZLET

Na izlet smo šli, živalski vrt smo si ogledali.
 Najprej tjulenj nas je pozdravil, opičjak pa banano
 je zagrabil.
 Kar naprej po poti gremo, ogledamo si še kamelo.
 Lev nas pogumno je pogledal, tiger pa jezno je
 gledal!
 Kača je v terarij pobegnila, ko bika je zagledala.
 A konj vso lepoto je pokazal, ko z repom je
 pomahal.
 Bolj smo proti koncu šli, hudega smo volka srečali.
 Slon pa vodo je popil in od nas se poslovil.

Vanesa Borko, 3. a

MORJE ...

Morje, morje, zakaj tako valoviš?
 Se morda nas, ki te onesnažujemo bojiš?
 Valoviš morda mimo umazanega sveta,
 kjer lepo živeti se ne da?

Vemo, v tebi je življenje.
 Tu so ribice doma,
 zato poskrbimo vsi,
 da sreča v vodah dolgo še živi.

Se te vsi že veselimo,
 da po tebi se zapodimo.
 Hitro veter naprosimo,
 da odnesel bo z morja dolgočasno to sivino.

Videz tvoj čist morda bo ostal,
 a kaj v tvoji globini človek vse lahko bi poiskal.

Ljudje, spametujmo se in ohranimo vse vode čiste.
 V njih življenje je, ki za nas zelo pomembno je.

Lana Kreft, 5. a

PESEM

Pesem sama se kuje,
 besedne zveze oblikuje.
 Brati ni je težko,
 pisati pa tudi je ni lahko.
 V pesem zlijejo se občutki,
 včasih tudi tisti obupni.
 V pesem vživi se vsak,
 še najbolj postaven možak.
 Pesem je kot trava,
 zvečer jo poje krava.
 Pesem ni le zgaga črk,
 včasih povzroči tudi možganski mrk.
 Beremo radi pesmi o sreči,
 včasih tudi o mački v vreči.
 Pesmi dajo se peti,
 izvajajo jo najlepši kvarteti.
 Pesem v glavi mrgoli,
 ptiček na veji jo žvrgoli.

Tina Brotšnajder, 7. b

Urška Blažič: Veselim se srednje šole, še bolj pa počitnic.

Samanta Lukačič: Komaj čakam počitnice ter nove izkušnje v srednji šoli.

Martina Čižič: Veselim se počitnic in srednje šole.

Vanessa Bratkovič: Veselim se srednje šole, na valeti sem se imela super.

Marcel Šturm: Veselim se, ker je konec šole.

Špela Polič: Komaj čakam, da spoznam nove sošolce.

Ana Lajh: Najbolj se veselim počitnic ter novih sošolcev.

Denis Firbas: Komaj čakam počitnice in srednjo šolo.

Mario Paurič: Samo, da je že konec šole!

Denis Paurič: Samo, da bo konec pouka!

Tadej Zamuda: Vesel sem, da bom končal osnovno šolo.

Jure Rajh: Veselim se novih avantur, pustolovščin ter novih ljudi.

Tadej Zorec: Veselim se konca šole, počitnic.

Nino Kraner: Veselim se, da je konec šole. Želim si, da bi bile čim daljše počitnice.

Matej Kramberger: Veselim se srednje šole, ker bom končal osnovno šolo, še bolj se veselim počitnic.

Zlati cekin za odličen uspeh v vseh devetih letih prejmejo:

Urška Blažič, Katarina Gomzi, Mario Kramberger, David Virag, Tadej Zorec

Ime: Jure
Priimek: Rajh

Horoskop: Strelec.
Hobiji: Ribištvo,
Tierefütterern, fiziški geek.
Srednja šola: Srednja
gradbena šola in gimnazija
Maribor
Želje za prihodnost: Ostati
boljši od Chuck Norrisa.
Največkrat izrečen citat:
„Aboh pahjene.“

Ime: Gabrijela
Priimek: Lajh

Horoskop: Tehtnica.
Hobiji: Rolanje, poslušanje
glasbe, igranje igrice.
Srednja šola: Srednja zdravstvena
in kozmetična šola Maribor.
Želje za prihodnost: Uspešno
končati šolanje, imeti veliko
denarja, imeti službo.
Največkrat izrečen citat:
„Pa kae?“

Ime: Mitja
Priimek: Ljubec

Horoskop: Oven.
Hobiji: Nogomet, računalnik.
Srednja šola: Biotehniška šola
Maribor
Želje za prihodnost: Imeti svojo
delavnico.
Največkrat izrečen citat:
„Zdravo.“

Ime: Martina
Priimek: Čižić

Horoskop: Strelec.
Hobiji: Odbojka, sprehodi,
Košarka.
Srednja šola: Srednja trgovska
šola Maribor.
Želje za prihodnost: Končati šolo,
narediti izpit za avto.
Največkrat izrečen citat: „Kaj je?“

Ime: Denis
Priimek: Paurič

Horoskop: Dvojček.
Hobiji: Nogomet.
Srednja šola: Strojna šola
Maribor.
Želje za prihodnost: Želim si,
da dokončam šolo.
Največkrat izrečen citat:
„Neven.“

Ime: Nataša
Priimek: Brenholc

Horoskop: devica
Hobiji: kolesarjenje, facebook
Srednja šola: Biotehniška šola
Ptuj
Želje za prihodnost: da bi
uspešno dokončala srednjo šolo
Največkrat izrečen citat: „Pr'moje
gruške!“

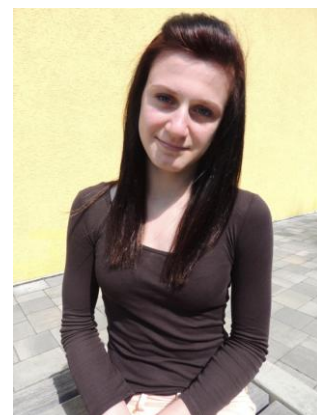
Ime: Tadej
Priimek: Zamuda

Horoskop: škorpion
Hobiji: Nogomet, košarka.
Srednja šola: Biotehniška šola
Maribor.
Želje za prihodnost: Da bi imel
dobre ocene.
Največkrat izrečen citat: „Ne da
se mi.“

Ime: Samanta
Priimek: Lukačič

Horoskop: oven
Hobiji: tenis, druženje s
prijatelji.
Srednja šola: Srednja šola za
gostinstvo in turizem Maribor.
Želje za prihodnost: Biti srečna
v življenju.
Največkrat izrečen citat: „Fani
pipol, joj.“

Ime: David Priimek: Virag Horoskop: Bik. Hobiji: Igranje nogometa, druženje s prijatelji. Srednja šola: Srednja gradbena šola in gimnazija Maribor. Želje za prihodnost: Igrati pri Bayernu. Največkrat izrečen citat: „Sven“	 Ime: Vanessa Priimek: Bratkovič Horoskop: Devica. Hobiji: Odbojka, ples, sprehodi s psom. Srednja šola: Srednja šola za gostinstvo in turizem Maribor. Želje za prihodnost: Da končam srednjo šolo, da postanem dobra kuharica. Največkrat izrečen citat: „Super.“
Ime: Denis Priimek: Firbas Horoskop: Rak Hobiji: Nogomet. Srednja šola: Biotehniška šola Maribor. Želje za prihodnost: Uspešno končati šolanje. Največkrat izrečen citat: „Dober dan“	 Ime: Vesna Priimek: Fekonja Horoskop: lev Hobiji: ples, rolanje. Srednja šola: Gimnazija Ptuj Želje za prihodnost: Iti v London. Največkrat izrečen citat: „Joj“
Ime: Nino Priimek: Kraner Horoskop: Oven. Hobiji: Nogomet. Srednja šola: Strojna šola Maribor. Želje za prihodnost: Končati šolo. Največkrat izrečen citat: „Jes jutri pa trening.“	 Ime: Ana Priimek: Lajh Horoskop: Devica. Hobiji: Odbojka, poslušanje glasbe. Srednja šola: Srednja zdravstvena in kozmetična šola Maribor. Želje za prihodnost: dokončati srednjo šolo. Največkrat izrečen citat: „Ke si pijan al kake?“
Ime: Matej Priimek: Kramberger Horoskop: Dvojček. Hobiji: Nogomet, računalnik. Srednja šola: Biotehniška šola Maribor. Želje za prihodnost: Končati šolo. Največkrat izrečen citat: „Siddharta je zanič.“	 Ime: Špela Priimek: Polič Horoskop: Kozorog Hobiji: Poslušanje glasbe, risanje. Srednja šola: III. Gimnazija Maribor. Želje za prihodnost: iti na koncert Siddharte. Največkrat izrečen citat: „Ne šimfli Siddharte!“

Ime: Alen Priimek: Nedelko Horoskop: Riba. Hobiji: Igranje nogometa, druženje s prijatelji. Srednja šola: Elektro šola Ptuj. Želje za prihodnost: Igrati za velik nogometni klub. Največkrat izrečen citat: „Dado?!“	 Ime: Katarina Priimek: Gomzi Horoskop: Bik. Hobiji: Nogomet, poslušanje glasbe. Srednja šola: Srednja zdravstvena in kozmetična šola Maribor. Želje za prihodnost: Postati terapevtka. Največkrat izrečen citat: „Ja ups no.“
Ime: Tadej Priimek: Zorec Horoskop: Ribi. Hobiji: Nogomet, košarka, ribarjenje. Srednja šola: Srednja gradbena šola in gimnazija Maribor. Želje za prihodnost: Plavati z morskimi psom. Največkrat izrečen citat: „Resno?“	 Ime: Barbara Priimek: Pihler Horoskop: Kozorog Hobiji: Igranje nogometa, druženje s prijatelji. Srednja šola: Srednja zdravstvena in kozmetična šola Maribor. Želje za prihodnost: potovati po svetu, dobiti službo. Največkrat izrečen citat: „Ja ne te.“
Ime: Urška Priimek: Blažič Horoskop: Škorpion. Hobiji: Ples, branje knjig. Srednja šola: Prva Gimnazija Maribor. Želje za prihodnost: Uspeti v življenju, potovati in uživati. Največkrat izrečen citat: „Pa ti je fajn?“	 Ime: Aleks Priimek: Kozar Horoskop: Dvojček. Hobiji: Nogomet, TV. Srednja šola: Strojna šola Maribor. Želje za prihodnost: dokončati srednjo šolo. Največkrat izrečen citat: „Pa zakaj stalno mene?“
Ime: Mario Priimek: Paurič Horoskop: Dvojček Hobiji: Računalnik, odbojka, nogomet. Srednja šola: Strojna šola Maribor. Želje za prihodnost: Končanje šole in izobraževanje Največkrat izrečen citat: „Neven“	 Ime: Erman Priimek: Alijaj Horoskop: Strellec. Hobiji: Nogomet, odbojka. Srednja šola: Biotehniška šola Maribor. Želje za prihodnost: Dobiti službo. Največkrat izrečen citat: „Schwul ist cool.“

Ime: Nika
Priimek: Berlak

Horoskop: Bik
Hobiji: Igranje odbojke.
Srednja šola: Šola za oblikovanje Maribor.
Želje za prihodnost: končati srednjo šolo in imeti svoj frizerski salon.
Največkrat izrečen citat: „Ja eee.“

Ime: Marcel
Priimek: Šturm

Horoskop: Škorpiljon.
Hobiji: Nogomet, računalnik.
Srednja šola: Strojna šola Maribor.
Želje za prihodnost: Da končam srednjo šolo in najdem službo.
Največkrat izrečen citat: „Kaj je?“

Ime: Sara
Priimek: Šalamun

Horoskop: strelec
Hobiji: shopping, rolanje, poslušanje glasbe, vožnja s skuterom.
Srednja šola: Srednja zdravstvena in kozmetična šola Maribor.
Želje za prihodnost: Končati srednjo šolo.
Največkrat izrečen citat: „Se pa je fašenk.“

Ime: Sven
Priimek: Grager

Horoskop: Strelec
Hobiji: podvodno kičkanje
Srednja šola: Srednja šola za gostinstvo in turizem Maribor.
Želje za prihodnost: Rad bi postal DJ.
Največkrat izrečen citat: „Marsel?!“

Ime: Patricija
Priimek: Kocuvan

Horoskop: Kozorog.
Hobiji: Sprehodi.
Srednja šola: Ekonomska šola Murska Sobota.
Želje za prihodnost: Končati srednjo šolo in imeti službo.
Največkrat izrečen citat: „Ke si čuden?“

Ime: Marsel
Priimek: Hojnik

Horoskop: rak
Hobiji: Gledanje sončnih zahodov.
Srednja šola: Elektro šola Ptuj
Želje za prihodnost: Potovati po svetu.
Največkrat izrečen citat: „Alen?!“

Ime: Mario
Priimek: Kramberger

Horoskop: Rak
Hobiji: poslušanje glasbe, igranje harmonike.
Srednja šola: Gimnazija Ptuj
Želje za prihodnost: Uspešno končati šolanje in dobiti službo.
Največkrat izrečen citat: „Ej stari.“

Tekmovanje za Cankarjevo priznanje iz slovenščine

Bronasto priznanje

- 2. razred: Aleksander Breznik, Lara Lovrec, Nejc Nedeljko, Zoja Šalamun
- 3. razred: Tamara Borko, Teja Borovnik, Pia Peklar
- 4. razred: Gašper Kavčič, Alen Ploj
- 5. razred: Nuša Gavez, Klara Grdja, Vita Kovačec
- 6. razred: /
- 7. razred: Tina Brotšnajder, Patricija Peklar
- 8. razred: Žan Zorko, Tjaša Kocmut, Jure Kralj
- 9. razred: Urška Blažič, Vesna Fekonja, Katarina Gomzi

POŠ Vitomarci:

- 2. razred: Žiga Krepša, Vanessa Repič
- 3. razred: Larisa Čuček, Filip Kuri
- 4. razred: Tanja Gavez
- 5. razred: Danny Pečar
- 6. razred: Blaž Čeh, Breda Toš

Tekmovanje za Vegovo priznanje iz matematike

Bronasto priznanje

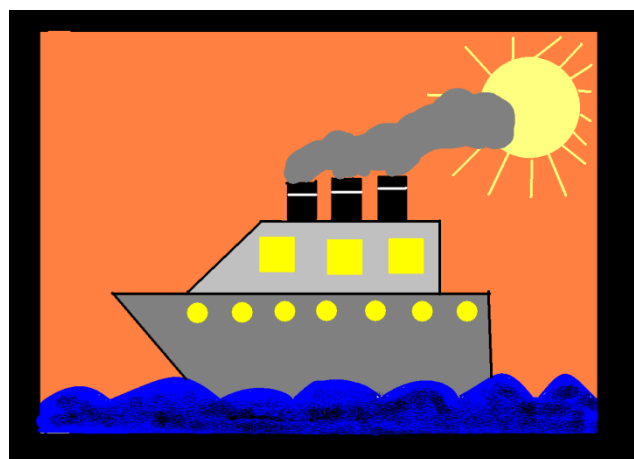
- 1. razred: Rok Domajnko, Sergeja Firbas, Brina Lovrec, Jan Zelenik
- 2. razred: Nejc Nedeljko
- 3. razred: Teja Borovnik, Pia Peklar
- 4. razred: Domen Čuš, Gašper Kavčič
- 5. razred: Nuša Gavez, Klara Grdja
- 6. razred: Aleks Žnidar
- 7. razred: Patricija Peklar, Jan Soto Vargas, Jan Živko
- 8. razred: Nadja Ilešič
- 9. razred: Katarina Gomzi

POŠ Vitomarci:

- 1. razred: Amadeja Duh, Filip Gomzi, Nina Toš, Nejc Vršič
- 2. razred: Nika Ilešič, Žiga Krepša, Vanessa Repič
- 3. razred: Mojca Šilak, Mihael Vršič, Timotej Zorko
- 4. razred: Sergej Ilešič
- 5. razred: Blažka Krepša
- 6. razred: Nuša Čeh

Srebrno priznanje

- 9. razred: Katarina Gomzi

Danny Pečar, 5. b

Tekmovanje za Štefanovo priznanje iz fizike

Bronasto priznanje

- 8. razred: Žan Zorko, Domen Toš
- 9. razred: Katarina Gomzi

Srebrno priznanje

- 8. razred: Domen Toš

Tekmovanje iz angleščine (9. r)

Bronasto priznanje

- Urška Blažič, Vesna Fekonja

Šolsko tekmovanje iz **nemščine** (9. r)

Bronasto priznanje

Urška Blažič, Špela Polič, Tadej Zorec,
Sven Grager, Gabrijela Lajh, David Virag

Srebrno priznanje

Špela Polič, Tadej Zorec, Sven Grager,
Gabrijela Lajh, David Virag

Tekmovanje iz **zgodovine**

Bronasto priznanje

9. razred: David Virag

Gabriel Vršič, 5. B

Šolsko tekmovanje za Preglovo priznanje iz **kemije**

Bronasto priznanje

8. razred: Tjaša Kocmut

9. razred: Katarina Gomzi, Urška Blažič

Tekmovanje iz znanja o **sladkorni bolezni**

Bronasto priznanje

Katarina Gomzi

Tekmovanje iz **računalništva** "Multimedijski ekoplakati"

Srebrno priznanje

Žan Zorko, 8. a
Žiga Fekonja, 8. a
Tadej Koša, 6. a

Tekmovanje za **Veselo šolo**

Srebrno priznanje

Nuša Gavez, 5. a

Nagrada na likovnem natečaju Smučarske zveze Slovenije *Planica in otroci (2013): "Planica in varovanje narave"*

Domen Toš, 8. b

Nagrada na literarnem natečaju »Moja rodna domovina«:

Patricija Peklar, 7. a

Jure Čeh, 5. b

Odgovorni urednik: mag. Mirko Žmavc, ravnatelj
Zbrala in jezikovno pregledala: Suzana Logar
Uredila in obdelala: Polonca Pangrčič